

एवमुक्ता वशिष्ठेन शबला शत्रुसूदन ।  
 विदधे कामधुक् कामान् यस्य यस्य यथेप्सितान् ॥ १ ॥  
 इक्षून् मधूनि लाजाश्च मैत्रेयं च वरासवं ।  
 पानानि च महार्काणि भक्ष्यांश्च विविधांस्तथा ॥ २ ॥  
 चोष्याद्यमोदनस्यापि राशीन् पर्वतसंनिभान् ।  
 मिष्टान्नानि तथा पूषान् दधिकुल्यास्तथैव च ॥ ३ ॥  
 नानास्वादुरसानां च षड्रसानामितस्ततः ।  
 भाजनानि सुपूर्णानि गौडानि च सहस्रशः ॥ ४ ॥  
 सर्वमासीत् सुसंतुष्टं कृष्टपुष्टजनाकुलं ।  
 विश्वामित्रबलं राम वशिष्ठेनाभितर्पितं ॥ ५ ॥  
 यस्य यस्य यथा कामस्तस्य तस्य तथा तथा ।  
 अभिवर्षति कामैर्धैः शबला शत्रुसूदन ॥ ६ ॥  
 एवमस्य बलं सर्वं सर्वकामाभिपूजितं ।  
 विश्वामित्रस्य राजर्षेर्कृष्टपुष्टं तदाभवत् ॥ ७ ॥  
 सान्तःपुरजनो राजा सत्राक्ष्णपुरोगमः ।  
 सामात्यमल्लिसहितः सभृत्यबलवाहनः ॥ ८ ॥  
 युक्तः परेण कृषेण वशिष्ठमिदमब्रवीत् ।  
 पूजितोऽहं त्वया ब्रह्मन् पूजनार्हेण कामद ॥ ९ ॥